

98. „Csillag Boris”

„Valamikor, mikor már voltunk olyan tízévesek, az iskolába jártunk, oszt bizony azon spekuláltunk, hogy minél hosszabb nótát tanuljunk meg a szülőktől. Mindig otthon piszkálgattuk, hogy »Nagy-mama, mondjon már egy jó hosszút!« Oszt ha mondott, mint a Csillag Boris is nagyon hosszú volt, akkor már örültünk! Mert büszkék voltunk rá, hogy sokat keringöltünk, meg hosszút tudtunk énekelni.

Mikor a Csillag Borist táncoltuk, egy pár a közepin volt. Először csak csárdást jártak,²⁸ oszt mikor már az »Ég a gyertya« volt, akkor már vígabban daloltunk, szépen seregték²⁹ a közepin. Vígabb kedély-lyel játszottak, táncoltak. Mink még tapsoltunk is hozzá.

$\text{♩} = 132$

d m s s l s f m r r

Csil - lag Bo - ris, tudoma ne - ve - det,
Vesd rám, ró - zsa, fekete sze - me - det,
Hadd tud - jam meg, hogyszeretsz enge - met,

$\overset{3}{\text{d m s}}$ s s l s f m

Fe - ke - te kon - koly, tiszt - ta bú - za,

d m s s l s f m

Majd nyí - lik már a vi - o - la,
A vi - o - lát ak - kor sze - dik,
Mi - kor reg - gel har - ma - to - zik,
Én az u - ram nem ked - ve - lem,
Bar - na le - gény sze - ret en - gem,
Bár sze - ret - ne, bár el - ven - ne,
Bár pi - ros pa - pu - csot ven - ne,
Ar - ra esa - tot ti - zen - ket - tőt,
Há - rom a - ra - nyos fé - ke - tőt,

f m r f m r s s s l s m

János úr, János úr, a kis ke - ser - ves - ben,
a tu - ra - i ves - ben,

s s s l s f m r m m r r d d

Rózsa volnék, piros volnék, mégis ki - for - dul - nék.

Élénkben $\text{♩} = 168$

d m s s l s f m

Ég a gyer - tya, ha meg - gyújt - ják,
Pes - ti lá - nyok szé - pen fúj - ják,
Fújjad, fúj - jad, kis ka - to - na,
Hadd vi - gad - jon ez az ut - ca,
Ez az ut ca pet - re - zse - lyem,
A má - sik - ba ró - zsa te - rem,

f f f m d l l s

Sej, rózsá, ró - zsa, pi - ros vagy,
Haj - na - li csil - lag, fényes vagy,

s m s f r m m r r d

Hej, te meg, ró - zsa, nem az enyém vagy.

l l s l l s

Ju - lis - ka, Maris - ka,

s m s f m r f m r d

Kő - rö - si, ke - re - pe - si kör - tön - fa.

Mikor vége lett, akkor gyorsan megint ment másik pár: »No, most te mégy be!«³⁰

A gyerekek szégyellősek voltak, azok nem táncoltak velünk! Ha - nem volt az iskolaudvarnak egy kerítése, olyan gátféleség, oszt akkor odakuporogtak, békaülésbe odaültek, oszt onnan mosolyogtak meg

²⁸ Párosan egymással szemben váll-, derékfogással táncolják. Szimmetrikusan (egyikük jobb, másikuk bal lábbal kezdve) negyedekre sima kétlépéses csárdást járnak.

²⁹ A fogás változatlan. A bal kéz irányába haladnak negyedes lépésekkel: jobb lábbal kis térdhajlítással a bal előtt keresztbe lépnek, majd bal lábbal félalpon balra továbblépnek. Ugyanezt járhatják szimmetrikusan a másik irányba is.

³⁰ A felnőtteknél általánosan ismert és megszokott a lassú és friss csárdás, természetesen hangszerkísérettel. A gyerekek ezt utánozzák a maguk módján. Ez indokolja a szokatlanul hosszú szöveget.